

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 26. marts 2021

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris besvarelse af spørgsmål nr. 924 (MOF alm. del) stillet den 19. februar 2021 efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål 924

”Vil ministeren kommentere de rejste problemstillinger i Dansk Fåreavls henvendelse til ministeren om landbrugerens transport af egne husdyr, jf. MOF alm. del – bilag 353? Og vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer ministeren vil tage til løsning af problemerne og til at sikre, at de særdeles voldsomme prisstigninger tilbagesendes og fjernes, samt at de opstillede bureaukratiske regler stærkt forenkles, så det stort set uændret vil være muligt for fåreavlerne fortsat at deltage på dyrskuer m.v.?”

Svar

./.

Jeg henviser til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 810 (MOF alm. del) for så vidt angår baggrunden for gebyrstigningen for autorisation til transportører, der som led i økonomisk virksomhed, transporterer levende dyr. Derudover har jeg afholdt møde med aftalepartierne bag aftalen om et helhedsorienteret, mere risikobaseret og datadrevet kontrolkoncept for dyretransporter med henblik på at få en status på og drøfte fremdriften i den målrettede datadrevne kontrol.

Jeg har forelagt forslaget om at undtage transportører, der kun få gange årligt transporterer et mindre antal dyr, for kravet om autorisation for Fødevarestyrelsen. Fødevarestyrelsen har oplyst følgende:

”Landbrugerens transport af egne dyr i egne transportmidler i forbindelse med deltagelse i dyrskuer, udstillinger mv. betragtes som udgangspunkt ikke som økonomisk virksomhed. Det er ikke muligt inden for transportforordningens regler at fastsætte en bagatelgrænse for, hvornår der er tale om økonomisk virksomhed. Det skyldes, at der skal foretages en konkret vurdering af formålet med den enkelte transport. En transport til et dyrskue kan f.eks. være økonomisk aktivitet, såfremt dyrenes handelsværdi øges væsentligt som følge af deltagelsen i dyrskuet.”

Gebyret for sagsbehandlingen af ansøgninger om autorisationer er allerede differentieret i forhold til, om der er tale om korte eller lange transporter. Jeg mener ikke, at gebyret bør omlægges, så det differentieres i forhold til, hvor meget den enkelte transportør bruger sin autorisation.

Rasmus Prehn

/

Hanne Larsen